

CARU COMMV. Torhoutsesteenweg 2A/0502 8400 OOSTENDE
Erkend opleidingsorganisator FSMA

OPLEIDINGEN

FORMATIONS

CONSULTANCY

info@caru-commv.be

<https://www.caru-commv.be>

CARU OVERHEIDSOPDRACHTEN 2025

NIEUWSBRIEF JUNI 25

REMINDER MASTERCLASS JUNI 025 Deel 2 OVERHEIDSOPDRACHTEN IN UITVOERING

(24/6 GENT 26/6 HASSELT) **LAATSTE INSCHRIJVINGEN**

WETGEVING- STAATSBLED

17 MEI 2025. - KONINKLIJK BESLUIT TOT WIJZIGING VAN DE BIJLAGE III VAN HET KB/WIB 92 OP HET STUK VAN STUDENTENARBEID

RECHTSPRAAK EUROPEES HOF

DEELNAME VAN ONDERNEMERS UIT DERDE LANDEN

ARREST AO VERHAAL DOOR GESUBROGEERDE OVERHEID OP AANSPRAKELIJKE VERZEKERAAR IN HOUSE CONCESSION ALS HET IN HOUSE KARANTER VERDWIJNT

RECHTSPRAAK RAAD VAN STATE

VIER ARRESTEN RIND INTREKKING GUNNINGBESLISSING EN HEROPSTART PROCEDURE , BIET GUNNING EN GEBREK AAN MOTIVATIE

INFO VARIA :

FOD KANDSELARIJ

FOD CONOMIE INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN VAN DE MAAND MEI 2025

FOD BOSA

FOD MOBILITEIT

ONS OPLEIDINGSAANBOD EN NOG BESCHIKBARE HANDBOEKEN

OVERZICHT VAN INTERNE OPLEIDINGEN

ZIE <https://www.caru-commv.be>

NOG BESCHIKBARE HANDBOEKEN

RESERVEER AL DE DATA VOORDE STUDIEDAG OKTOBER 2025 "ONTNAPPEN AAN DE FORMELE REGELS BIJ OVERHEIDSOPDRACHTEN" (21/10 GENT 23/10 HASSELT)

Ed. 06/2025 VEWA Copyright © 2025

PROF RUDI CLAEYS

REMINDER ! LAATSTE INSCHRIJVINGEN

MASTERCLASS 2025 UW OVERHEIDSOPDRACHT IN UITVOERING

DEEL 2 op 24 JUNI in GENT en op 26 JUNI in HASSELT

In dit tweede deel van onze Masterclass 2025 OVEREIDSOPDRACHTEN IN UITVOERING gaan we nader in op de gebreken bij uitvoering en de hierop te nemen maatregelen, met aandacht voor preventief en verregaand conventioneel optreden.

De sessie wordt afgesloten met de opleveringseisen, de verrekeningen en de facturatie naast de nieuwe maatregelen rond het betalingsverkeer

In bijlage vindt u het inschrijfformulier en het volledige programma voor deze tweede sessie.

UITERSTE INSCHRIJVINGSDATUM VOOR DEEL 2: 12 JUNI 2025

Tot binnenkort...

Rudi en Carine CLAEYS DECRUYENAERE

Zaakvoerders CARU COMM V

PS Boekdeel 1 is nog beschikbaar (kostprijs 50,00€ verzending inbegrepen)

INSCHRIJVINGSFORMULIER

CARU MASTERCLASS 2025

UW OVERHEIDSOPDRACHTEN IN UITVOERING DEEL 2

**DINSDAG 24 JUNI 2025 GENT Hotel VANDERVALK (Akkerhage 10
naast Planet Group Arena)**

DONDERDAG 26 JUNI HASSELT Hotel HOLIDAY INN(Kattegatstraat 1)

te mailen aan info@caru-commv.be of rudiclaeys@telenet.be

☐ **INSCHRIJVING VOOR GENT 24 JUNI**

☐ **INSCHRIJVING VOOR HASSELT 27 JUNI**

GEGEVENS DEELNEMENDE ORGANISATIE

Maatschappelijke benaming :

CURSIST:

Naam en voornaam:

E-mail :

FACTURATIE GEGEVENS:

Maatschappelijke benaming:

Straat en nummer:

Postcode en gemeente

KBO nummer :

Bestelbonnummer

Het bestuur verbindt er zich toe het inschrijvingsgeld **ALL-IN** ten belope van 250,00 € te betalen na ontvangst van de factuur en uiterlijk de dag van het seminarie.

In het tarief zijn zowel uw deelname aan de studiedag , de catering , als het Handboek “
UW OVERHEIDSOPDRACHTEN IN UITVOERING” **DEEL 2** inbegrepen

Let op!

Gratis annuleren kan tot 12 juni 2025 .

datum,

handtekening,

functie

DAGPROGRAMMA MASTERCLASS JUNI 2025

PROGRAMMA

Vanaf 8u 30 **welkomstkoffie** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap & smoothie volgens seizoen. Yoghurt met granola, crackers van hazelnoot, rode peper of rozemarijn,... Voor wie het wat zoeter wil: ovenverse mini koekjes.

9.00 u. **Eerste sessie : Gebrekkige uitvoering, wettelijke en conventionele begripsomschrijving, vaststelling en verder procedureverloop**

10.30 u. **netwerkingspauze** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap, smoothie volgens seizoen, fruitwater met een variatie van gebakjes.

10.45 u. **Tweede sessie : Mogelijkheden en beperkingen bij het opleggen van vertragsboetes , sancties, algemene en bijzondere straffen en ambtshalve en conventionele maatregelen. En de toepassing ervan.**

12.30 u **Lunch** : Uitgebreid koud en warm buffet met als afsluiter een dessertbuffet + frisdrank, water, koffie of thee

13.15 u. **Derde sessie : Ruimere conventionele maatregelen om preventief en gefaseerd te kunnen ingrijpen. Impact van het ontworpen zevende boek van het NBWB Bijzondere contracten.**

15.00 u. **netwerkingspauze** Versgemalen koffiebereidingen, tea corner met verschillende soorten thee, sinaasappelsap, smoothie volgens seizoen, fruitwater met een variatie van gebakjes.

15.15 u. **Vierde sessie : Oplevering en waarborgen, facturatie zowel prijscontrole als formele volledigheid, verrekeningen en afhoudingen, nieuwe regeling van betaling en behandeling tussentijdse afrekening sinds 1/5/25**

Einde studiedag 16 u 30 ...

BELGISCH STAATSBLAD.

DUURTIJD STUDENTENARBEID OPPGETROKKEN VAN 475 NAAR 620 UREN

17 MEI 2025. - KONINKLIJK BESLUIT TOT WIJZIGING VAN DE BIJLAGE III VAN HET KB/WIB 92 OP HET STUK VAN STUDENTENARBEID

Gelet op het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, artikel 275, §§ 1 en 2, gewijzigd bij de wet van 23 augustus 2023;

Gelet op het KB/WIB 92:

- artikel 88, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 19 december 2022;
- bijlage III, vervangen bij het koninklijk besluit van 12 december 2024;

Overwegende de wet van 10 april 2025 strekkende tot het vaststellen van de grens voor studentenarbeid op 650 uur, artikel 2;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, artikel 3, § 1;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende:

- dat de wet van 10 april 2025 strekkende tot het vaststellen van de grens voor studentenarbeid op 650 uur de maximale grens voor studentenarbeid permanent heeft verhoogd van 475 tot 650 uren vanaf 1 januari 2025;
- dat met de verhoging van het aantal fiscaal vrijgestelde uren studentenarbeid zo snel mogelijk rekening moet kunnen worden gehouden voor de toepassing van de bedrijfsvoorheffing;
- dat dit besluit dus van toepassing moet zijn vanaf 1 januari 2025;
- dat het ten spoedigste ter kennis moet worden gebracht van de schuldenaars van de bedrijfsvoorheffing;
- dat dit besluit dus dringend moet worden getroffen;

Artikel 1. In nummer 71. van de toepassingsregels van de bijlage III van het KB/WIB 92, vervangen bij het koninklijk besluit van 12 december 2024, worden de woorden "gedurende 475 aangegeven uren" vervangen door de woorden "**gedurende 650 aangegeven uren**".

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

Art. 3. De minister die bevoegd is voor Financiën, is belast met de uitvoering van dit besluit.

ARRESTEN EUROPEES HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE
VAN DE EUROPESE UNIE

EHvJ Kolin arrest: DEELNAME VAN ONDERNEMERS UIT DERDE LANDEN DIE GEEN INTERNATIONALE OVEREENKOMST MET DE EU HEBBEN GESLOTEN die gegarandeerde toegang tot overheidsopdrachten verschaft

Gelet op de recente arresten van het Hof van Justitie in de zaak C-652/22 Kolin van 22 oktober 2025 en in de zaak C-266/22 Qingdao van 13 maart 2025, heeft de Europese Commissie een FAQ opgesteld waarin verduidelijkingen worden gegeven over de **voorwaarden voor eventuele deelname van ondernemers uit derde landen** die geen internationale overeenkomst met de EU hebben gesloten die gegarandeerde toegang tot overheidsopdrachten verschaft. **Zie FAQ BOSA**

ARREST AO VERHAAL DOOR GESUBROGEERDE OVERHEID OP AANSPRAKELIJKE VERZEKERAAR

Arrêt de la Cour (quatrième chambre) du 30 avril 2025, Mutua Madrileña Automovilista, C-536/23

la Cour dit pour droit que, en application de l'article 13, paragraphe 2, du règlement no 1215/2012, lu en combinaison avec l'article 11, paragraphe 1, sous b), de ce règlement, un État membre agissant en tant qu'employeur subrogé dans les droits d'un fonctionnaire blessé dans un accident de la circulation, dont il a maintenu la rémunération durant son incapacité de travail, peut, en qualité de « personne lésée », au sens de cet article 13, paragraphe 2, attirer la société qui assure la responsabilité civile résultant de la circulation du véhicule impliqué dans cet accident devant la juridiction non pas du lieu où ce fonctionnaire a son domicile, mais du lieu du siège de l'entité administrative qui emploie ledit fonctionnaire, lorsqu'une action directe est possible.

IN HOUSE CONCESSIE ALS HET IN HOUSE KARANTER VERDWIJNT

Arrêt de la Cour (grande chambre) du 29 avril 2025, Fastned Deutschland, C-452/23

la Cour, réunie en grande chambre, apporte des éclaircissements sur la directive 2014/23 58 en fournissant à la juridiction de renvoi des critères d'appréciation concernant une concession modifiée sans nouvelle procédure d'attribution, lorsque cette concession a été initialement attribuée, sans mise en concurrence, à une entité in house et que la modification de l'objet de ladite concession est effectuée à une date à laquelle le concessionnaire n'a plus la qualité d'entité in house.

Appréciation de la Cour

À titre liminaire, la Cour considère que le litige au principal porte sur des contrats de concession, et non de marché public, et que, dans ce contexte, cette juridiction interroge en

réalité la Cour sur l'interprétation de l'article 43, paragraphe 1, sous c), de la directive 2014/23, qui établit les conditions dans lesquelles une concession peut être modifiée, sans nouvelle procédure d'attribution, pour des raisons tenant à la survenance de circonstances qu'un pouvoir adjudicateur diligent ne pouvait pas prévoir 61.

En réponse à cette question, la Cour souligne, en premier lieu, que, si les conditions prévues à cette disposition de la directive 2014/23 sont remplies, une concession peut être modifiée sans nouvelle procédure d'attribution, même lorsque cette concession a été initialement attribuée, sans mise en concurrence, à une entité in house et que la modification de l'objet de ladite concession est effectuée à une date à laquelle le concessionnaire n'a plus la qualité d'entité in house. Exclure de tels cas du champ d'application de ladite disposition limiterait la marge de manœuvre offerte par celle-ci pour l'adaptation d'une concession en cours à des circonstances extérieures que les pouvoirs adjudicateurs ne pouvaient prévoir au moment de l'attribution de cette concession pour un motif qui ne ressort ni du libellé ni du contexte de la même disposition et qui, dans ces conditions, ne saurait être considéré comme reflétant la volonté du législateur de l'Union.

Raad
vanState

INTREKKING GUNNINGBESLISSING EN HERZIENING BESLISSING IS MOGELIJK MITS GEMOTIVEERDE RECHTSGROND EN BINNEN DE TERMIJN

ARREST RvS VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 262.948 van 9 april 2025 in de zaak A. 244.361/XIV-39.760

Anders evenwel dan de verzoekende partij dat ziet, betreft de bestreden beslissing geen stopzettingsbeslissing waarbij de aanbestedende overheid afziet van het plaatsen van de opdracht en eventueel beslist om een nieuwe plaatsingsprocedure uit te schrijven zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013.

Te dezen blijkt immers dat het gaat om een beslissing tot intrekking van de eerdere gunningsbeslissing van 10 januari 2025 waarbij het gunningsverslag werd goedgekeurd en de opdracht werd gegund aan de verzoekende partij. Voorts, zoals blijkt uit het administratief dossier werd de **opdracht niet stopgezet** maar werd, binnen dezelfde plaatsingsprocedure, op 21 februari 2025 een nieuwe beslissing genomen waarbij een **nieuw gunningsverslag werd goedgekeurd en beslist om de opdracht te gunnen aan de tweede gerangschikte inschrijver**.

Er wordt dan ook geen schending aangetoond van artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013, wat niet wegneemt dat ook een beslissing tot intrekking van een gunningsbeslissing uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd en dat deze administratieve rechtshandeling met individuele strekking moet zijn gesteund op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Of te dezen aan die vereiste is voldaan, wordt hierna nog beoordeeld (zie *infra* punt 12 e.v.).

9. In het kader van de door haar aangevoerde schending van artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 betwist de verzoekende partij evenwel de mogelijkheid voor de verwerende partij tot intrekking van de gunningsbeslissing van 10 januari 2025 waaruit zij, ten onrechte zo lijkt, afleidt dat een beslissing tot intrekking van een gunning “in geen geval” meer zou kunnen worden genomen nadat de overeenkomst werd gesloten.

De verzoekende partij lijkt hierbij voorbij te gaan aan **de algemene leer van de intrekking van de administratieve rechtshandeling** waaruit volgt dat een overheid wettig een rechtsverlenende bestuurshandeling kan intrekken als dit gebeurt (i) op rechtmatigheidsgronden en (ii) binnen de termijn van zestig dagen bepaald voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

OVER HET TIJDIG STELLEN VAN DE INTREKKING zegt de RVS :

Terecht wijst de verzoekende partij er op dat artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 slechts in de mogelijkheid voorziet om een gunningsprocedure **te beëindigen (i) vóór de gunning, dan wel (ii) in de periode tussen de gunning en het sluiten van de overeenkomst** doch voormeld artikel 85 handelt over de gevallen waarin de aanbestedende overheid kan “afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht als de procedure herbeginnen”, kortom de gevallen waarin een plaatsingsprocedure wordt stopgezet, waarna ze eventueel wordt herbegonnen, desnoods op een andere wijze.

Met betrekking tot het genoemde artikel 85 oordeelde de Raad van State dat uit de bewoordingen van deze bepaling blijkt dat de wetgever heeft voorzien in de mogelijkheid om een gunningsprocedure te beëindigen, niet alleen vóór de gunning van de opdracht, maar ook tussen de gunning en het sluiten van de overeenkomst, zonder dat de wetgever de uitoefening van deze mogelijkheid afhankelijk heeft gesteld van de naleving van enige voorwaarde ten aanzien van de wettigheid of regelmatigheid van de voorafgaande fasen van de procedure en zonder dat hij in dit opzicht een onderscheid heeft gemaakt tussen de beslissing om de opdracht niet te gunnen en die om de overeenkomst niet te sluiten. Hieruit leidt de Raad van State in zijn arrest nr. 261.899 van 17 december 2024 – in een zaak waarbij de verzoekende partij in die zaak om de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van een stopzettingsbeslissing verzocht en waarnaar de verzoekende partij verwijst –, af dat de mogelijkheid om een overeenkomst niet te sluiten, net als die om de procedure te herbeginnen, ook al is er vóór het sluiten van de overeenkomst al een gunningsbeslissing genomen, noodzakelijkerwijs de mogelijkheid impliceert om in dit zeer specifieke geval die beslissing onder dezelfde voorwaarden in te trekken, dit is *zonder* dat moet worden aangetoond dat deze is aangetast door enige onregelmatigheid heeft aldus in dat geval een uitzondering onderkend op de voorwaarde in de algemene leer van de intrekking dat een rechtsverlenende bestuurshandeling *slechts* kan worden ingetrokken als dit gebeurt op rechtmatigheidsgronden (en binnen de termijn van zestig dagen).

De Raad van State heeft daarin evenwel geenszins geoordeeld, anders dan de verzoekende partij dat lijkt te begrijpen, dat de wetgever met voormeld artikel 85 wat gunningsbeslissingen betreft afbreuk zou hebben gedaan aan de algemene leer van de intrekking van administratieve rechtshandelingen, namelijk het **beginsel dat rechtsverlenende bestuurshandelingen op rechtmatigheidsgronden kunnen worden ingetrokken binnen een termijn van zestig dagen voor het instellen van een annulatieberoep of, als een dergelijk beroep werd ingesteld, tot aan de sluiting van het debat**. Voor de toepassing van de algemene leer van de intrekking van onrechtmatige, rechtsverlenende bestuurshandelingen zoals hiervoor beschreven, is het niet van belang of de overeenkomst intussen werd gesloten. Aangezien een gunningsbeslissing binnen een termijn van zestig dagen aanvechtbaar is voor de Raad van State, ongeacht of de

overeenkomst intussen werd gesloten, staat de sluiting van de overeenkomst er ook niet aan in de weg dat de aanbestedende overheid binnen dezelfde termijn zou overgaan tot intrekking op rechtmatigheidsgronden van de gunningsbeslissing die een van de overeenkomst afsplitsbare bestuurshandeling is.

Een schending van artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 wordt aldus naar het voorlopig oordeel van de Raad van State niet aangetoond.

DE GEWETTIGDE MOTIVATIE WORDT DOOR DE RvS AMLS VOLGT BENADERD:

12. Uit de motieven van de in punt 3.10 aangehaalde bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij tot het besluit komt dat de offerte van de verzoekende partij met een substantiële onregelmatigheid was behept omdat het indieningsrapport waarbij de offerte werd aangevuld met een aantal documenten, waaronder het veiligheids- en gezondheidsplan, niet werd ondertekend met een gekwalificeerde elektronische handtekening. De bestreden beslissing verwijst naar de rechtsgevolgen daarvan zoals die zijn vastgesteld in artikel 43, § 2, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 waarin is bepaald dat de aanvullende documenten van rechtswege nietig zijn zodat daarmee geen rekening kan worden gehouden. Door het ontbreken van deze documenten, die de verwerende partij als essentieel beschouwt, is de beoordeling van de offerte van de verzoekende partij en de vergelijking ervan met de andere offertes volgens de verwerende partij niet mogelijk en is de verbintenis van de verzoekende partij om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren onbestaande, onvolledig of onzeker. Aangezien er ook prijzen dienden te worden opgegeven, zou het ook een document zijn dat niet nadien nog kon worden opgevraagd. Uit het overzicht van de feiten blijkt, te dezen, dat de verzoekende partij met een indieningsrapport, elektronisch ondertekend op 5 november 2024, haar offerte heeft ingediend, bestaande uit onder meer het offerteformulier, de ingevulde meetstaat, het getuigschrift van erkenning, het uittreksel uit strafregister, enzovoort. Op 12 november 2024, eerst om 09u22 en vervolgens om 09u41, dient de verzoekende partij via het e-Tendering platform bijkomende documenten in bij haar offerte, waaronder (om 09u22) de intentieverklaring en de tabel met de detailprijzen met betrekking tot het veiligheids- en gezondheidsplan, evenals de risicoanalyse en, nog, (om 09u41), een volmacht.

DEZE STELLING WORDT HERHAALD

IN NAVOLGEND ARREST òMAZAKT DE RvS HET VERSCHIL TUSSEN EEN BESLISSING STOPZETTING VERGELEKEN MET BESLISSING INTREKKING GUNNING

ARREST RvS VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 262.948 van 9 april 2025 in de zaak A. 244.361/XIV-39.760

“Doordat een gebeurlijke stopzettingsbeslissing moet stoelen op in rechte en in feite aanvaardbare gegevens.

En terwijl **het materieel motiveringsbeginsel** stelt dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op juiste feitelijke en rechtens aanvaardbare motieven.

En terwijl elke individuele bestuurshandeling afdoende gemotiveerd moet zijn zodat de rechtsonderhorige in staat is om te begrijpen waarom het bestuur een bepaalde beslissing neemt en terwijl elk gunningscriterium moet leiden tot een objectieve vergelijking van de ingediende offertes.

En terwijl uit **het zorgvuldigheidsbeginsel** volgt dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk moet gaan bij de voorbereiding van een beslissing en ervoor moet zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en dat de betrokken belangen zorgvuldig worden ingeschat en afgewogen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

En terwijl **geen enkele bestuurshandeling kennelijk onredelijk** mag zijn.

En terwijl uit het rechtszekerheidsbeginsel volgt dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken.

En terwijl het beginsel *'patere legem quam ipse fecisti'* het bestuur en de organen die ervan afhangen ertoe verplicht de algemene regels die het zelf heeft vastgesteld te eerbiedigen bij de concrete toepassing ervan.

En terwijl het beginsel van machtsafwending een verbod impliceert voor bestuursorganen om bestuursbevoegdheden te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor ze gegeven zijn”.

De verzoekende partij licht het enig middel meer concreet als volgt toe.

Wat de aangevoerde schending van artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, zet de verzoekende partij uiteen dat een stopzettingsbeslissing moet zijn gestoeld op in rechte en in feite aanvaardbare gegevens en motieven, wat te dezen niet het geval is aangezien er in de bestreden beslissing ten onrechte wordt gesteld dat de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig is. In de fase van het regelmatigheidsonderzoek van de offertes heeft de verwerende partij geen enkel bezwaar geformuleerd. Integendeel blijkt uit het verslag van nazicht dat de offerte van de verzoekende partij regelmatig werd beoordeeld. Het is pas in de bestreden beslissing dat de verwerende partij *“de facto* [stelt] dat zij, in eerste instantie bij monde van de betrokken architect, en vervolgens zijzelf over het hoofd zouden hebben gezien dat er gebeurlijk sprake was van niet getekende indieningsrapporten, dewelke bovendien dan ook nog eens betrekking zouden hebben gehad op essentiële documenten” zodat, zo stelt de verzoekende partij, *“de vraag [rijst] in welke mate verwerende partij kan volhouden dat zij*

zorgvuldig zou hebben gehandeld bij de gunning van deze opdracht waar er volgens haar sprake is van een flagrante substantieel nietige offerte”.

Volgens de verzoekende partij ligt alvast een schending van artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 voor omdat een **gebeurlijke beslissing tot intrekking van de gunning uitsluitend kan worden genomen “tot op het moment van het sluiten van de overeenkomst en niet meer nadat de overeenkomst werd gesloten”**.

Voorts, in zoverre in de bestreden beslissing wordt gesteld dat in toepassing van artikel 43, § 2, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: het koninklijk besluit van 18 april 2017) tot de nietigheid van de offertes moest worden besloten, stelt de verzoekende partij dat er geen wijziging van de initiële (ondertekende) offerte heeft plaatsgevonden doch dat met de tweede en derde indiening slechts is overgegaan tot het toevoegen van aanvullende documenten. Voorts moet niet elk document individueel worden ondertekend doch een ondertekening op een globale wijze volstaat, wat is gebeurd “op het erbij horende indieningsrapport”, wat volgens de verzoekende partij ook steun vindt in de opdrachtdocumenten onder het punt ‘Rechtsgeldige ondertekening’.

Voor zover de verwerende partij het standpunt is toegedaan dat de aanvullingen niet kunnen worden aanvaard omdat het om essentiële documenten zou gaan, schendt zij volgens de verzoekende partij het *patere legem*-beginsel aangezien nergens uit het toepasselijke bestek blijkt dat het om essentiële documenten zou gaan, noch wordt dat *in concreto* aangetoond in het licht van de concrete feitelijke gegevens van het plaatsingsdossier. **Een offerte is voorts pas substantieel onregelmatig wanneer ze van aard is de inschrijver een discriminerend voordeel te bieden, tot concurrentievervalsing te leiden of de vergelijkbaarheid van de offertes te verhinderen dan wel de verbintenis van de inschrijver om de opdracht onder de gestelde voorwaarden uit te voeren, onbestaande, onvolledig of onzeker maakt.** Dit is volgens de verzoekende partij te dezen niet het geval. De betrokken documenten betreffende de veiligheids- en gezondheidscoördinatie werden wel degelijk (toe)gevoegd. Er is dan ook niet aangetoond dat het om een substantieel onregelmatige offerte zou gaan.

Volgens de verzoekende partij moet de eerder gestelde vraag dan ook positief worden beantwoord – de verwerende partij heeft onzorgvuldig gehandeld zodat er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel voorligt: de chronologie van de feiten is volgens haar “tekenend”: de beslissing tot intrekking wordt meegedeeld op het moment dat de opdracht reeds gesloten en in uitvoering is. Op dat moment kan de verwerende partij de opdracht niet meer intrekken.

De verzoekende partij kan niet begrijpen dat de verwerende partij “op dat moment, ruim na sluiting, ineens de volledige gunningsprocedure herneemt, onderzoekt en tot de bestreden beslissing komt”. Volgens de verzoekende partij is er sprake van machtsafwending; de verwerende partij wendt haar principieel recht om de overheidsopdracht stop te zetten immers af van haar doel, teneinde de verzoekende partij te benadelen ten voordele van de inschrijver die als tweede werd gerangschikt.

Beoordeling

6. Met de bestreden beslissing trekt de verwerende partij haar eerdere beslissing van 10 januari 2025 in tot gunning van een opdracht voor werken voor herinrichting riolering en wegenis voor een woonwagenvak te Sint-Truiden.

Vooraf past het op te merken dat de gunningsbeslissing van 10 januari 2025 betrekking heeft op de gunning van werken die verplicht onderworpen zijn aan de Belgische bekendmaking en waarvan het bedrag van de goed te keuren offerte zonder belasting over de toegevoegde waarde niet meer dan de helft bedraagt van het vastgestelde bedrag voor de Europese bekendmaking, wat te dezen het geval is. Bijgevolg diende de verwerende partij geen wachttermijn te respecteren en kon de overeenkomst tot stand komen door de mededeling van de gunning aan de verzoekende partij bij kennisgeving van 29 januari 2025.

7. **Artikel 85, eerste lid**, van de wet van 17 juni 2016 bepaalt dat het volgen van een plaatsingsprocedure **geen verplichting inhoudt tot het gunnen of het sluiten van de opdracht. De aanbestedende overheid kan zowel afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze.**

Uit artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013 volgt dat in het kader van de plaatsing van een opdracht de aanbestedende overheid een **gemotiveerde beslissing** opstelt wanneer deze afziet van het plaatsen van de opdracht en eventueel beslist een nieuwe plaatsingsprocedure uit te schrijven.

8. Anders evenwel dan de verzoekende partij dat ziet, betreft de bestreden beslissing **geen stopzettingsbeslissing** waarbij de aanbestedende overheid afziet van het plaatsen van de opdracht en eventueel beslist om een nieuwe plaatsingsprocedure uit te schrijven zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013.

Te dezen blijkt immers dat het gaat om **een beslissing tot intrekking van de eerdere gunningsbeslissing** van 10 januari 2025 waarbij het gunningsverslag werd goedgekeurd en de opdracht werd gegund aan de verzoekende partij.

Voorts, zoals blijkt uit het administratief dossier werd de opdracht niet stopgezet maar werd, binnen dezelfde plaatsingsprocedure, op 21 februari 2025 een nieuwe beslissing genomen waarbij een **nieuw gunningsverslag** werd goedgekeurd en beslist om de opdracht te gunnen aan de tweede gerangschikte inschrijver.

Er wordt dan ook geen schending aangetoond van artikel 4, eerste lid, 9°, van de wet van 17 juni 2013, wat niet wegneemt dat **ook een beslissing tot intrekking van een gunningsbeslissing uitdrukkelijk moet worden gemotiveerd** en dat deze administratieve rechtshandeling met individuele strekking moet zijn gesteund op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Of te dezen aan die vereiste is voldaan, wordt hierna nog beoordeeld (zie *infra* punt 12 e.v.).

9. In het kader van de door haar aangevoerde schending van artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 betwist de verzoekende partij evenwel de mogelijkheid voor de verwerende partij tot intrekking van de gunningsbeslissing van 10 januari 2025 waaruit zij, ten onrechte zo lijkt,

afleidt dat een beslissing tot intrekking van een gunning “in geen geval” meer zou kunnen worden genomen nadat de overeenkomst werd gesloten.

De verzoekende partij lijkt hierbij voorbij te gaan aan de **algemene leer van de intrekking van de administratieve rechtshandeling** waaruit volgt dat een overheid wettig een rechtsverlenende bestuurshandeling kan intrekken als dit gebeurt

- (i) op rechtmatigheidsgronden en
- (ii) binnen de termijn van zestig dagen bepaald voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State.

Terecht wijst de verzoekende partij er op dat artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 slechts in de mogelijkheid voorziet om een gunningsprocedure te beëindigen (i) vóór de gunning, dan wel (ii) in de periode tussen de gunning en het sluiten van de overeenkomst doch voormeld artikel 85 handelt over de gevallen waarin de aanbestedende overheid kan “afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht als de procedure herbeginnen”, kortom de gevallen waarin een plaatsingsprocedure wordt stopgezet, waarna ze eventueel wordt herbegonnen, desnoods op een andere wijze. Met betrekking tot het genoemde artikel 85 oordeelde de Raad van State dat uit de bewoordingen van deze bepaling blijkt dat de wetgever heeft voorzien in de mogelijkheid om een gunningsprocedure te beëindigen, niet alleen vóór de gunning van de opdracht, maar ook tussen de gunning en het sluiten van de overeenkomst, zonder dat de wetgever de uitoefening van deze mogelijkheid afhankelijk heeft gesteld van de naleving van enige voorwaarde ten aanzien van de wettigheid of regelmatigheid van de voorafgaande fasen van de procedure en zonder dat hij in dit opzicht een onderscheid heeft gemaakt tussen de beslissing om de opdracht niet te gunnen en die om de overeenkomst niet te sluiten. Hieruit leidt de Raad van State in zijn arrest nr. 261.899 van 17 december 2024 – in een zaak waarbij de verzoekende partij in die zaak om de schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van een stopzettingsbeslissing verzocht en waarnaar de verzoekende partij verwijst –, af dat **de mogelijkheid om een overeenkomst niet te sluiten, net als die om de procedure te herbeginnen, ook al is er vóór het sluiten van de overeenkomst al een gunningsbeslissing genomen, noodzakelijkerwijs de mogelijkheid impliceert om in dit zeer specifieke geval die beslissing onder dezelfde voorwaarden in te trekken, dit is zonder dat moet worden aangetoond dat deze is aangetast door enige onregelmatigheid** heeft aldus in dat geval een uitzondering onderkend op de voorwaarde in de algemene leer van de intrekking dat een rechtsverlenende bestuurshandeling *slechts* kan worden ingetrokken als dit gebeurt op rechtmatigheidsgronden (en binnen de termijn van zestig dagen).

De Raad van State heeft daarin evenwel geenszins geoordeeld, anders dan de verzoekende partij dat lijkt te begrijpen, dat de wetgever met voormeld artikel 85 wat gunningsbeslissingen betreft afbreuk zou hebben gedaan aan de algemene leer van de intrekking van administratieve rechtshandelingen, namelijk het beginsel dat rechtsverlenende bestuurshandelingen op rechtmatigheidsgronden kunnen worden ingetrokken binnen een termijn van zestig dagen voor het instellen van een annulatieberoep of, als een dergelijk beroep werd ingesteld, tot aan de sluiting van het debat. Voor de toepassing van de algemene leer van de intrekking van onrechtmatige, rechtsverlenende bestuurshandelingen zoals hiervoor beschreven, is het niet van belang of de overeenkomst intussen werd gesloten. Aangezien een gunningsbeslissing binnen een termijn van zestig dagen aanvechtbaar is voor de Raad van State, ongeacht of de overeenkomst intussen werd

gesloten, staat de sluiting van de overeenkomst er ook niet aan in de weg dat de aanbestedende overheid binnen dezelfde termijn zou overgaan tot intrekking op rechtmatigheidsgronden van de gunningsbeslissing die een van de overeenkomst afsplitsbare bestuurshandeling is.

Een schending van artikel 85 van de wet van 17 juni 2016 wordt aldus naar het voorlopig oordeel van de Raad van State niet aangetoond.

.....

23. Het enig middel is niet ernstig gebleken.

.

BESLISSING .De Raad van State verwerpt de vordering.

MAAR DE FORMELE MOTIVEREING VAN DE NIET NIET GUNNING MOET RECHTMATIG ZIJN EN DUS GESTEUND OP CONCRETE FEITEN WELKE ZORGULDIG ONDERZOCHT WERDEN

ARREST RvS VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 263.281 van 13 mei 2025 in de zaak A. 244.695/XIV-39.795

Beoordeling

7.

het opstarten van een gunningsprocedure geen verplichting in tot het gunnen of het sluiten van de opdracht. De aanbestedende overheid kan zowel afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze. Op grond van artikel 153, 4° van diezelfde wet is deze bepaling ook van toepassing op overheidsopdrachten in de speciale sectoren zoals onderhavige opdracht.

De plaatsing van een overheidsopdracht strekt ertoe te voldoen aan de behoeften van de aanbestedende entiteit. De aanbestedende entiteit beschikt in principe dan ook over een beoordelingsruimte bij het nemen van een beslissing om een opdracht al dan niet te gunnen en om de plaatsingsprocedure al dan niet stop te zetten. Wel mag zij daarbij niet willekeurig te werk gaan en moet die beslissing steunen op deugdelijke motieven die de beslissing kunnen dragen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurs-handeling **moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid door het bestuur werden vastgesteld**. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht mag de Raad van State zijn oordeel omtrent de feiten niet in de plaats stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

8. De motieven waarop de eerste bestreden beslissing is gesteund, zijn weergegeven onder punt 3.7. hiervoor. Er wordt naar verwezen.

Uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich in essentie beroept op een onduidelijkheid in het bestek betreffende de betekenis van de eenheid van post 7.9.1. 'ter beschikking stellen van arbeiders bij de inzet van de vernieuwingstrein P93' (per uur per man vs. per uur van een ploeg van 9 arbeiders) die een prijsvergelijking van de offertes zou verhinderen.

9. De noodzaak van het aanbrengen van verbeteringen in het bestek, zoals te dezen, kan een gegronde reden zijn om te besluiten een opdracht niet te gunnen en de plaatsingsprocedure stop te zetten.

De argumentatie van de verzoekende partij dat het bestek geenszins onduidelijk was wat de eenheid van post 7.9.1 betreft, mede in het licht van de in het bestek bepaalde voorrangsregels, kan op het eerste gezicht niet worden bijgevalen.

Bundel 32 (versie 3) 'Technische voorschriften betreffende de aannemingen spoorwerken 2022' die, behoudens indien ervan wordt afgeweken door de voorschriften van het bijzonder bestek, van toepassing is op de voorliggende overheidsopdracht bepaalt met betrekking tot post 7.9.1 'ter beschikking stellen van arbeiders bij de inzet van de vernieuwingstrein P93' uitdrukkelijk dat in de meetstaat onder de eenheid "per uur" moet worden verstaan "per uur van een ploeg arbeiders", waarbij bij elke prestatie van de vernieuwingstrein de opdrachtnemer negen arbeiders ter beschikking moet stellen om verschillende taken uit te voeren.

Dat de samenvattende meetstaat gevoegd bij het bijzonder bestek voor de betrokken post 7.9.1 'Ter beschikking stellen van arbeiders' uitgaat van een vermoedelijke hoeveelheid van 2.450, hetgeen ongeveer overeenstemt met 272 werkuren voor een ploeg van 9 arbeiders, lijkt op het eerst gezicht verwarring te kunnen scheppen over de gehanteerde meetcode. Anders dan de verzoekende partij het ziet, lijkt echter nergens in het bijzonder bestek en de samenvattende opmetingsstaat voor post 7.9.1. te worden bepaald dat, in afwijking van voormelde bepaling van bundel 32 (versie 3), de eenheid 'per uur' wordt gehanteerd in de betekenis van "per uur per man" in de plaats van "per uur van een ploeg arbeiders" zoals in het typebestek. In het bijzonder bestek is immers louter sprake van het ter beschikking stellen van negen personen bij elke prestatie van de spoorvernieuwingstrein P93 en van een eenheid per uur voor het ter beschikking stellen van de betrokken arbeiders. Ook de samenvattende opmetingsstaat, gevoegd bij het bijzonder bestek, verwijst voor de betrokken post 7.9.1 'Ter beschikking stellen van arbeiders' naar een eenheid "per uur". Uit een vergelijking met andere posten blijkt bovendien dat waar er sprake is van een afwijkende regeling in het bijzonder bestek, deze lijkt te worden voorafgegaan door de bewoordingen "in tegenstelling met de teksten van bundel 32", wat voor post 7.9.1. niet het geval lijkt te zijn.

Nu op het eerste gezicht niet vaststaat dat het bijzonder bestek afwijkt van voormelde bepaling van bundel 32 (versie 3), lijkt evenmin toepassing te kunnen worden gemaakt van de door de verzoekende partij aangehaalde voorrangsregeling uit het bestek.

10. Dat er sprake was van een onduidelijkheid in het bestek die aanleiding kon geven tot een verschillende prijszetting bij de inschrijvers, vindt op het eerste gezicht ook bevestiging in de vertrouwelijke stukken van het administratief dossier, waarvan de Raad van State kennis heeft kunnen nemen, en waaruit blijkt dat één inschrijver een 'prijs per uur per ploeg' heeft opgegeven, terwijl de overige twee inschrijvers een 'prijs per uur per man' hebben opgegeven. De voor post 7.9.1. opgegeven eenheidsprijzen dekken bijgevolg niet steeds dezelfde prestaties zodat op het eerste gezicht in de bestreden beslissing ook rechtmatig

kon worden vastgesteld dat ingevolge een verschillende prijszetting bij de inschrijvers een vergelijking van de offertes op dezelfde basis niet meer mogelijk was.

In zoverre het middelonderdeel, op basis van de totaalprijzen vermeld in de eerste bestreden beslissing, ervan uitgaat dat de prijszetting voor post 7.9.1. bij alle inschrijvers gelijkaardig moet zijn geweest en dat er slechts sprake zou zijn van een louter hypothetisch risico, mist het bijgevolg ook feitelijke grondslag.

In zoverre de verzoekende partij ter terechtzitting in het licht van het voorgaande nog bijkomend opwerpt dat er minstens sprake was van een schijnbaar abnormaal lage totaalprijs in hoofde van één van de inschrijvers die de verwerende partij nader had moeten onderzoeken, dient op het eerste gezicht te worden vastgesteld dat de conclusie van de verwerende partij dat de onduidelijkheid in het bestek heeft geleid tot een verschillende prijszetting waardoor een vergelijking van de offertes niet mogelijk is een nader prijsonderzoek uitsluit.

11. De in de eerste bestreden beslissing uitgedrukte motivering lijkt op het eerste gezicht dan ook wel degelijk te volstaan om de stopzetting van de plaatsingsprocedure en de heraanbesteding zowel in rechte als in feite te dragen.

12. De beslissing om de aldus gebrekkig geworden plaatsingsprocedure stop te zetten en een nieuwe plaatsingsprocedure te organiseren voor de betrokken opdracht, vormt voorts op het eerste gezicht geen maatregel die in strijd is met het geschonden geachte proportionaliteitsbeginsel zoals vervat in artikel 4, eerste lid, van de wet van 17 juni 2016. De verwerende partij maakt aannemelijk dat zij er alle belang bij heeft wettige gunningsbeslissingen na te streven, dat zij in dit kader een verbetering van het bestek noodzakelijk kan bevinden ingevolge de verschillende prijszetting van de inschrijvers voor de betrokken post en dat de door de verzoekende partij in haar verzoekschrift naar voren gebrachte alternatieven te dezen niet dienstig lijken.

In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar de mogelijkheid om afwijkende offertes substantieel onregelmatig te verklaren, gaat zij voorbij aan het problematisch karakter van een substantieel onregelmatig-verklaring van een offerte als die grond vindt in een niet deugdelijk bestekvereiste. In zoverre zij daarnaast ook wijst op de mogelijkheid om offertes te verbeteren, valt op te merken dat dit slechts kan binnen de perken van artikel 42 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017. Te dezen lijkt de verwerende partij op zicht van de offertes reeds te hebben kunnen vaststellen dat sprake was van een verschillende prijszetting bij de inschrijvers en niet van een rekenfout of een zuiver materiële fout in de offertes wat post 7.9.1. betreft. Uit de offertes, die als vertrouwelijk werden neergelegd, maar waarvan de Raad van State kennis heeft kunnen nemen, blijkt dat een situatie als het verkeerd plaatsen van een komma of een verschrijving met een nul teveel zoals waar de verzoekende partij op doelt ter terechtzitting, zich op het eerste gezicht niet voordoet.

In de gegeven omstandigheden toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat de verwerende partij de inschrijvers had moeten bevragen vooraleer te beslissen.

13. De verzoekende partij maakt, gelet op al het voorgaande, op het eerste gezicht niet aannemelijk dat de aanbestedende overheid, door te besluiten tot het stopzetten van de plaatsingsprocedure, het niet gunnen van de opdracht en de heraanbesteding ervan omdat de onduidelijkheid in het oorspronkelijk bestek betreffende de betekenis van de eenheid van de post 7.9.1. aanleiding heeft gegeven tot een verschillende prijszetting bij de inschrijvers waardoor een vergelijking van de offertes op dezelfde basis niet meer mogelijk is, de aangevoerde bepalingen en beginselen zou hebben geschonden.

14. Het eerste middel is in zijn beide onderdelen niet ernstig.

VII. Besluit

23. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

OOK DEZE VERPLICHTINGEN WORDEN TEN OVERBVOEDE HERHAALD BIJ DE ANALTSE VAN DE TOEGEPASTE MOTIVATIE INTREKKING GUNNING IN NAVOLGENDE CASUS

ARREST RvS VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER
nr. 263.281 van 13 mei 2025 in de zaak A. 244.695/XIV-39.795

Beoordeling

7. het opstarten van een gunningsprocedure geen verplichting in tot het gunnen of het sluiten van de opdracht. De aanbestedende overheid kan zowel afzien van het gunnen of het sluiten van de opdracht als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze. Op grond van artikel 153, 4° van diezelfde wet is deze bepaling ook van toepassing op overheidsopdrachten in de speciale sectoren zoals onderhavige opdracht.

De plaatsing van een overheidsopdracht strekt ertoe te voldoen aan de behoeften van de aanbestedende entiteit. De aanbestedende entiteit beschikt in principe dan ook over een beoordelingsruimte bij het nemen van een beslissing om een opdracht al dan niet te gunnen en om de plaatsingsprocedure al dan niet stop te zetten. Wel mag zij daarbij niet willekeurig te werk gaan en moet die beslissing steunen op deugdelijke motieven die de beslissing kunnen dragen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurs-handeling moet steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid door het bestuur werden vastgesteld. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht mag de Raad van State zijn oordeel omtrent de feiten niet in de plaats stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

8. De motieven waarop de eerste bestreden beslissing is gesteund, zijn weergegeven onder punt 3.7. hiervoor. Er wordt naar verwezen.

Uit de eerste bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich in essentie beroept op een onduidelijkheid in het bestek betreffende de betekenis van de eenheid van post 7.9.1. 'ter beschikking stellen van arbeiders bij de inzet van de vernieuwingstrein P93' (per uur per man vs. per uur van een ploeg van 9 arbeiders) die een prijsvergelijking van de offertes zou verhinderen.

9. De noodzaak van het aanbrengen van verbeteringen in het bestek, zoals te dezen, kan een gegronde reden zijn om te besluiten een opdracht niet te gunnen en de plaatsingsprocedure stop te zetten.

De argumentatie van de verzoekende partij dat het bestek geenszins onduidelijk was wat de eenheid van post 7.9.1 betreft, mede in het licht van de in het bestek bepaalde voorrangsregels, kan op het eerste gezicht niet worden bijgevalen.

Bundel 32 (versie 3) 'Technische voorschriften betreffende de aannemingen spoorwerken 2022' die, behoudens indien ervan wordt afgeweken door de voorschriften van het bijzonder bestek, van toepassing is op de voorliggende overheidsopdracht bepaalt met betrekking tot post 7.9.1 'ter beschikking stellen van arbeiders bij de inzet van de vernieuwingstrein P93' uitdrukkelijk dat in de meetstaat onder de eenheid "per uur" moet worden verstaan "per uur van een ploeg arbeiders", waarbij bij elke prestatie van de vernieuwingstrein de opdrachtnemer negen arbeiders ter beschikking moet stellen om verschillende taken uit te voeren.

Dat de samenvattende meetstaat gevoegd bij het bijzonder bestek voor de betrokken post 7.9.1 'Ter beschikking stellen van arbeiders' uitgaat van een vermoedelijke hoeveelheid van 2.450, hetgeen ongeveer overeenstemt met 272 werkuren voor een ploeg van 9 arbeiders, lijkt op het eerste gezicht verwarring te kunnen scheppen over de gehanteerde meetcode. Anders dan de verzoekende partij het ziet, lijkt echter nergens in het bijzonder bestek en de samenvattende opmetingsstaat voor post 7.9.1. te worden bepaald dat, in afwijking van voormelde bepaling van bundel 32 (versie 3), de eenheid 'per uur' wordt gehanteerd in de betekenis van "per uur per man" in de plaats van "per uur van een ploeg arbeiders" zoals in het typebestek. In het bijzonder bestek is immers louter sprake van het ter beschikking stellen van negen personen bij elke prestatie van de spoorvernieuwingstrein P93 en van een eenheid per uur voor het ter beschikking stellen van de betrokken arbeiders. Ook de samenvattende opmetingsstaat, gevoegd bij het bijzonder bestek, verwijst voor de betrokken post 7.9.1 'Ter beschikking stellen van arbeiders' naar een eenheid "per uur". Uit een vergelijking met andere posten blijkt bovendien dat waar er sprake is van een afwijkende regeling in het bijzonder bestek, deze lijkt te worden voorafgegaan door de bewoordingen "in tegenstelling met de teksten van bundel 32", wat voor post 7.9.1. niet het geval lijkt te zijn.

Nu op het eerste gezicht niet vaststaat dat het bijzonder bestek afwijkt van voormelde bepaling van bundel 32 (versie 3), lijkt evenmin toepassing te kunnen worden gemaakt van de door de verzoekende partij aangehaalde voorrangsregeling uit het bestek.

10. Dat er sprake was van een onduidelijkheid in het bestek die aanleiding kon geven tot een verschillende prijszetting bij de inschrijvers, vindt op het eerste gezicht ook bevestiging in de vertrouwelijke stukken van het administratief dossier, waarvan de Raad van State kennis heeft kunnen nemen, en waaruit blijkt dat één inschrijver een 'prijs per uur per ploeg' heeft opgegeven, terwijl de overige twee inschrijvers een 'prijs per uur per man' hebben opgegeven. De voor post 7.9.1. opgegeven eenheidsprijzen dekken bijgevolg niet steeds dezelfde prestaties zodat op het eerste gezicht in de bestreden beslissing ook rechtmatig kon worden vastgesteld dat ingevolge een verschillende prijszetting bij de inschrijvers een vergelijking van de offertes op dezelfde basis niet meer mogelijk was.

In zoverre het middelonderdeel, op basis van de totaalprijzen vermeld in de eerste bestreden beslissing, ervan uitgaat dat de prijszetting voor post 7.9.1. bij alle inschrijvers gelijkaardig moet zijn geweest en dat er slechts sprake zou zijn van een louter hypothetisch risico, mist het bijgevolg ook feitelijke grondslag.

In zoverre de verzoekende partij ter terechtzitting in het licht van het voorgaande nog bijkomend opwerpt dat er minstens sprake was van een schijnbaar abnormaal lage totaalprijs in hoofde van één van de inschrijvers die de verwerende partij nader had moeten onderzoeken, dient op het eerste gezicht te worden vastgesteld dat de conclusie van de verwerende partij dat de onduidelijkheid in het bestek heeft geleid tot een verschillende

prijszetting waardoor een vergelijking van de offertes niet mogelijk is een nader prijsonderzoek uitsluit.

11. De in de eerste bestreden beslissing uitgedrukte motivering lijkt op het eerste gezicht dan ook wel degelijk te volstaan om de stopzetting van de plaatsingsprocedure en de heraanbesteding zowel in rechte als in feite te dragen.

12. De beslissing om de aldus gebrekkig geworden plaatsingsprocedure stop te zetten en een nieuwe plaatsingsprocedure te organiseren voor de betrokken opdracht, vormt voorts op het eerste gezicht geen maatregel die in strijd is met het geschonden geachte proportionaliteitsbeginsel zoals vervat in artikel 4, eerste lid, van de wet van 17 juni 2016. De verwerende partij maakt aannemelijk dat zij er alle belang bij heeft wettige gunningsbeslissingen na te streven, dat zij in dit kader een verbetering van het bestek noodzakelijk kan bevinden ingevolge de verschillende prijszetting van de inschrijvers voor de betrokken post en dat de door de verzoekende partij in haar verzoekschrift naar voren gebrachte alternatieven te dezen niet dienstig lijken.

In de mate dat de verzoekende partij verwijst naar de mogelijkheid om afwijkende offertes substantieel onregelmatig te verklaren, gaat zij voorbij aan het problematisch karakter van een substantieel onregelmatig-verklaring van een offerte als die grond vindt in een niet deugdelijk bestekvereiste. In zoverre zij daarnaast ook wijst op de mogelijkheid om offertes te verbeteren, valt op te merken dat dit slechts kan binnen de perken van artikel 42 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017. Te dezen lijkt de verwerende partij op zicht van de offertes reeds te hebben kunnen vaststellen dat sprake was van een verschillende prijszetting bij de inschrijvers en niet van een rekenfout of een zuiver materiële fout in de offertes wat post 7.9.1. betreft. Uit de offertes, die als vertrouwelijk werden neergelegd, maar waarvan de Raad van State kennis heeft kunnen nemen, blijkt dat een situatie als het verkeerd plaatsen van een komma of een verschrijving met een nul teveel zoals waar de verzoekende partij op doelt ter terechtzitting, zich op het eerste gezicht niet voordoet. In de gegeven omstandigheden toont de verzoekende partij dan ook niet aan dat de verwerende partij de inschrijvers had moeten bevragen vooraleer te beslissen.

13. De verzoekende partij maakt, gelet op al het voorgaande, op het eerste gezicht niet aannemelijk dat de aanbestedende overheid, door te besluiten tot het stopzetten van de plaatsingsprocedure, het niet gunnen van de opdracht en de heraanbesteding ervan omdat de onduidelijkheid in het oorspronkelijk bestek betreffende de betekenis van de eenheid van de post 7.9.1. aanleiding heeft gegeven tot een verschillende prijszetting bij de inschrijvers waardoor een vergelijking van de offertes op dezelfde basis niet meer mogelijk is, de aangevoerde bepalingen en beginselen zou hebben geschonden.

14. Het eerste middel is in zijn beide onderdelen niet ernstig.

news.belgium

FOD Kanselarij van de Eerste Minister

INFO OP MINISTERRAAD EIGEN VERZEKERING VAN INFRABEL VOOR HAAR PATRIMONIUM

De ministerraad neemt op voorstel van minister van Mobiliteit Jean-Luc Crucke akte van een verslag dat Infrabel heeft overgemaakt over haar eigen verzekering voor haar patrimonium. Het jaarlijkse bedrag dat Infrabel zou moeten begroten voor de betaling van verzekeringspremies om het patrimonium van de onderneming te dekken, bedraagt 9,4 miljoen euro. In 2024 heeft Infrabel 8,8 miljoen euro van haar operationeel budget besteed aan verzekeringspremies om zich te beschermen tegen elk risico van haar eigen patrimonium, voor een dekking van 77,5%. Na analyse is Infrabel echter van mening dat dit bedrag onredelijk is, gezien de tussenkomsten van de verzekeraars. De door de verzekeraars ingevoerde bedragen beperken hun tussenkomst immers tot een maximum van zo'n 50 miljoen euro per jaar.

Hiermee rekening houdend heeft de raad van bestuur van Infrabel de principebeslissing genomen om over te gaan naar een systeem van eigen verzekering voor haar eigen patrimonium, door een cashbuffer aan te leggen van 50 miljoen euro waarmee het, volgens bepaalde modaliteiten, rampendossiers boven de 10 miljoen euro op haar patrimonium schadeloos kan stellen.

De ministerraad neemt akte van de beslissing van de raad van bestuur van Infrabel om over te gaan naar de eigen verzekering in het kader van de verzekering van haar patrimonium door een liquiditeitsreserve aan te leggen. De ministerraad geeft de minister van Mobiliteit echter de opdracht om de raad van bestuur van Infrabel in te lichten dat de regering het plafond van 50 miljoen euro wil schrappen en de toewijzing van 9,4 miljoen euro per jaar wil behouden voor de samenstelling van deze reserve om het risico op tussenkomst van de aandeelhouder te minimaliseren, tot en met de *midterm review* van het performantiecontract.

De ministerraad gaat ook akkoord met de concretisering van de maatregel en met de definitieve goedkeuring ervan in een volgende raad van bestuur via een toewijzing van de vrijgemaakte liquiditeiten door zijn resultaat 2024 aan het fonds "eigen verzekering", rekening houdend met de risico's en voordelen van de maatregel, zowel op operationeel als op budgettair vlak.

FOD ECONOMIE KMO MIDDENSTAND

INDEXCIJFER VAN DE CONSUMPTIEPRIJZEN VAN DE MAAND MEI 2025

De Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie deelt mee dat het **indexcijfer van de consumptieprijsen** voor de maand mei 2025, 134.23 punten bedraagt, tegenover 134.44 punten in april 2025, hetgeen een daling van 0.21 punt of 0.16 % betekent.

De gezondheidsindex, zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 134.54 punten voor de maand mei 2025.

De afgevlakte gezondheidsindex zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 132.55 punten voor de maand mei 2025.

FOD BELEID EN ONDERSTEUNING

Federale Overheidsdienst
Mobiliteit en Vervoer

FOD Mobiliteit en Vervoer

ONS AANBOD VOOR INTERNE OPLEIDINGEN in company OP UW MAAT

ALL-IN TARIEVEN GEDURENDE HET ACADEMIEJAAR 2024-2025

De opleidingen welke we op uw maat in uw instelling kunnen verzorgen, en dit zowel nederlandstalig als franstalig vindt u terug op onze website : <https://www.caru-commv.be>

Voor al deze seminars voorzien we een **syllabus en power point** presentatie welke digitaal (gratis) ter beschikking worden geseld van de deelnemers.

De opgegeven prijzen blijven onveranderd van toepassing tot eind 2025.

Aanvragen voor deze sessies kunnen **bij eenvoudige mail** gericht worden aan info@caru-commv.be OF rudiclaeys@telenet.be met vermelding van de gewenste sessie en de vooropgestelde uitvoeringsperiode

De exacte uitvoeringsdata worden dan in gemeen overleg afgesproken.

U dient enkel eren passend lokaal te voorzien, wij zorgen voor laptop en beamer ter ondersteuning van de sessie

NOG BESCHIKBARE HANDBOEKEN

HANDBOEK masterclass 2022 “ADMINISTRATIEF EENVOUDIGER STRUCTUREN VAN HET AANKOOPPROCES VIA INTERNE DELEGATIE ”

Voor de geïnteresseerden zijn **nog een paar exemplaren beschikbaar** van het handboek van masterclass 2022 DELEGATIE EN STRUCTUREN AANKOOPPROCES

Kostprijs : 30,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK masterclass 2023 EERSTE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO CAPITA SELECTA”

AANSPRAKELIJKHEID MANDATARISSEN EN BESTUURDERS

VERPLICHT RAMING

PRIJSNAZICHT EN ABNORMALE PRIJZEN

CONTRACTUELE BEPALINGEN BIJ ONDERAANNEMING

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK masterclass 2023 TWEEDE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO SELECTIE EN GUNNINGCRITERIA”

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

HANDBOEK masterclass 2024 DERDE DEEL

“ VIJF JAAR PRAKTIJK TOEPASSING WOO DE JUISTE KEUZE VAN GUNNINGWIJZEN EN GUNNINGMETHODES EN PRAKTIJK VAN HET ONDERHANDELEN

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van leverings en facturatieadres

**HANDBOEK BIJ DE MASTERCLASS 2024 VIERDE DEEL “ VIJF JAAR
PRAKTIJK TOEPASSING WOO: van administratieve ergernis naar
performanterBESTEK”**

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van
leverings en facturatieadres

**HANDBOEK masterclass 2025 BOEKDEEL 1
“ UW OVERHEIDSOPDRACHTEN IN UITVOERING”**

Kostprijs : 50,00€. Inclusief verzending

Bestelling via mail aan info@caru-commv.be IF rudiclaeys@telenet.be met opgave van
leverings en facturatieadres

Overheidsopdrachten in uitvoering Boekdeel 2 verschijnt na de masterclass einde juni 2025

Op 21/10 (GENT) en 23/10 (HASSELT) plannen we een MASTERCLASS rond het uitschrijven van opdrachten zonder de regelgeving overheidsopdrachten te moeten naleven of slechts in beperkte mate gehouden te zijn het strikte formalisme te volgen.

Er zijn nog wettelijke en juridisch gefundeerde mogelijkheden om snel en administratief minder belastend, bestellingen te plaatsen.

HIERBIJ STELLEN WE GEEN SALE EN LEASE BACK FORMULES VOOR ZOALS VOOR DE FINANCIE TOREN MET ONDERSTAAND GEVOLG, maar wel JURIDISCH EN FINANCIIEEL VERANTWOORDE ALTERNATIEVEN

Waarbij het Nederlandse bedrijf Breevast 311 miljoen euro betaalde voor het gebouw en 325 miljoen euro investeerde in de renovatie en de asbestverwijdering. In ruil zou de federale overheid het gerenoveerde complex dertig jaar huren.

Breevast verkocht intussen de Financie toren in 2020 aan een Zuid-Koreaans fonds voor 1,2 miljard euro, een recordprijs voor Belgisch vastgoed.

De sale-and-lease-backoperatie van de Brusselse Financie-toren door de regering-Verhofstadt, waarbij de overheid het gebouw verkocht om het daarna terug te huren, zal uiteindelijk minstens 650 miljoen euro meer hebben gekost dan verwacht. Dat maken De Tijd en L'Echo bekend op basis van cijfers van de Regie der Gebouwen.

In de hypothese van een jaarlijkse indexering van 2 procent vanaf 2025 zal de federale overheid immers tegen eind 2034 in totaal 1,8 miljard euro huurgeld betaald hebben voor de Financie toren. Dat is ruim 650 miljoen euro of de helft meer dan de schatting van het Rekenhof.

BENIEUWD NAAR DEZE ZINVOLLE ALTERNATIEVEN?

RESERVEER NU AL DEZE DATA IN UW AGENDA

21/10 GENT

23/10 HASSELT

